

har vore Partifæller i Folketinget indtaget den Stilling, som den ærede Minister nævnede, at man ikke vilde modsætte sig Sagen, men afholde sig fra at stemme. Det Svar, som Ministeriet fik paa sit Spørgsmaal fra Formanden for Venstrepartiet i Folketinget, er afgivet ogsaa paa vore Vegne. Vi har forhandlet den Sag i Fællesskab, og vor Stilling er derfor selvfølgelig den samme ved den endelige Afstemning. Vi afholder os fra at stemme.

Piper: I Tilslutning til den Opfattelse, der var til Stede indenfor vort Partis Medlemmer, den Gang vi rettede Henvendelsen til Regeringen om Udsættelse af Grundlovens Ikrafttræden, skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme.

Trier: Jeg kan ganske slutte mig til det Lovforslag, der her er fremsat til Vedtagelse. Jeg betragter ogsaa dem, der har sat denne Sag i Bevægelse, som Mænd, der har grebet det rette i det rette Øjeblik og har set sig i Stand til at se ud over de blotte Partihensyn. Jeg tror, at det vil være det rigtigste — hvad der jo i Virkeligheden ogsaa synes at være Enighed om, siden ingen gaar imod Lovforslaget —, at der ikke finder noget Valg Sted for Tiden, da en Valgkamp kan medføre Vanskeligheder, som ikke lader sig beregne, idet den nødvendigvis maa blive en Kamp mellem Parterne. Jeg har yderligere at føje til som en Indvending mod netop i Øjeblikket at afholde Valg, at vi staar overfor et ganske nyt Maskineri, hvad hele vor Valgordning angaar, og det kan jo ikke være andet end, at første Gang et saadant Maskineri virker, vil Tilfældet kunne komme til at spille en Rolle, som man ikke vil anse for at være heldig. Det er noget, som under normale Forhold ganske er i sin Orden; hver Gang man træder ud i noget nyt, maa man være forberedt paa Overraskelser. Men det vil ikke være heldigt, hvis Tilfældet kom til paa uberegnelig Maade at gøre sig gældende ved et Valg netop i en Situation som den nærværende. Derfor er jeg ganske enig i den Betragtning, der gaar ud paa, at vi venter med Valg, indtil Forholdene paa ny maa siges at være i det væsentlige normale, og jeg skal altsaa anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Harald Jensen: Ogsaa jeg vil gerne paa min Gruppens Vegne anbefale det fore-

liggende Lovforslag. Som Forholdene har udviklet sig, anser vi det for rigtigt, at der ikke bliver afholdt Valg, inden Forholdene bliver saadanne, at man kan gøre det med nogenlunde Sikkerhed for, at der ikke derved sker noget galt. Jeg skal altsaa paa min Gruppens Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag.

la Cour: Krigen var jo i stærk Gang, den Gang den højtærede Konseilspræsident fremsatte Forslag til en Grundlov, og jeg syntes ikke, der den Gang var Udsigt til — det maatte enhver kunne sige sig selv —, at Krigen vilde komme til at ebbe ud ret hurtigt. Forholdet var det samme, den Gang de tre selvbestaltede Rigsdagsmænd traf nærmere Aftaler med Regeringen om Grundloven. Jeg tror, det vilde have været heldigere, om man i Stedet for nu at skubbe Sagen ud, efter at vi har faaet den nye Grundlov, havde ventet med at fremme Grundlovsforslaget, til Krigen havde været endt. Det vilde ogsaa have været heldigt, om man havde vedtaget Grundloven under Forhold, hvor Befolkningen virkelig kunde være gaaet til et ordentligt Rigsdagsvalg. Nu blev det jo et Fredsvalg. Grundloven af 1849 fastslog, at der skulde opløses to Gange, en ny Grundlov skulde vedtages tre Gange. Det blev forandret i 1866, men Grundlovens Mening var dog, at Befolkningen virkelig skulde se, hvad det var for en Grundlov, man gik over til. Det blev jo forpurret, Grundlovsændringen blev omtrent vedtaget ved Beslutning af en enkelt Rigsdag.

Men naar nu den højtærede Regering mener, at der virkelig kommer et bedre Udtryk for Befolkningen frem efter den nye Grundlov, fatter jeg ikke, hvorfor den fremlægger det ene store Lovforslag for denne Rigsdag efter det andet, f. Eks. Retsreformen. Jeg synes, der var noget rimeligt i, at den Rigsdag, der kom til at udgaa af Valg efter den nye Grundlov, kom til at øve sin Indflydelse paa disse store, vigtige Sager. Jeg nævnede Retsreformen, men der kunde nævnes mange andre. Regeringen skulde blot forelægge de i Øjeblikket nødvendige Lovforslag og udskyde de andre.

Jeg finder, det havde været heldigt, om vi var gaaet til Valg nu. Jeg tror heller ikke, at Hindringerne for at gennemføre et Valg er saa store, som andre lader til at mene. Man taler om, at Valget skal udsættes, til Krigen faar Ende. Ja, hvornaar faar den Ende? En engelsk